Mizah

228

Kızıl zebani — Kalk seni cehenneme götüreyim..

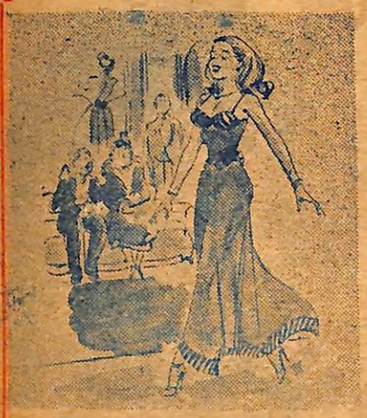

— Sana ne kadar yakışacak, değil mi karıcığım?

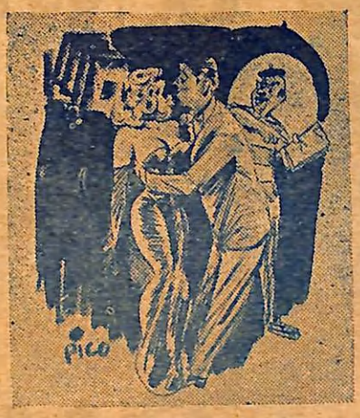

Rejisör — Unutma, kızım kardeşisin...
Aktör — Üvey mi?

— Gözyaşlarını kendin ilâve etmişsin amma, isabet olmuş!

— Güzel bir model değil mi kocacığım?
— Evet, hirakulâde!

Kadın Nükteleri

MUHABBET ALÂMETİ

Selma ile Belma konuşuyorlardı.

— Bazan aklıma geliyor da kocamın beni sahiden sevdiğine hükmediyorum...

— Ya... Neden?

— Üç senedir eve uğradığı yok da ondan!

SÖZ!

Âliye Bilen, trenle Ankaradan geliyordu. Yarı yolda, lokomotif arıza yaptı. Bir dağ başında katar kala kaldı.

Âliye Bilen bu vaziyetten sinirlenerek kondüktöre sordu:

— Daha bekliyecek miyiz?

— Belli olmaz efendim...

Âliye Bilen bavulunu yakaladığı gibi trenden atladı:

— Ben gidiyorum gözüm, dedi, kocam, çocuklarla trenin tarife saatinde beni Haydarpaşada bekliyecek!

DELİ!

Timarhanede bir deli, deli kıza ilânı aşk ediyordu:

— Senin için deli oluyorum, sevgilim!

Sevgilisi deliyi azarladı:

— Ayol o akıllı insanların lâfıdır. Beni sahiden sevsen aklın başına gelirdi!

BİREBİR

Bayan Hayret Tutumlu, bir radyo almıştı. Arkadaşlarına medhede ede bitiremiyordu:

— Şu radyonun öyle faydası var ki kardeş.... Sabahleyin dans havası açtım mı çocuklar yataktan fırlıyorlar.. Yemekte konferans dinliyoruz, iştihamız kaçıyor. Gece de alaturkayı açtık mı şıp diye uykumuz geliyor. Öyle rahat şey ki...

ANLAYANA

Meryem anamız

Efesos'ta (bizim dilde Efes) Meryem Ananın mezarı bulundu diye turistler bar bar bağırıyor. Hakiki müminlerle hakiki ilim adamları böyle şey olamaz, Hazreti Meryemin mezarı Efes'te ne arasın diyorlar? Tarafsızlar iki cami değilse de en az iki mezar arasında kalmış kadar nâhoş bir durumda hissediyorlar kendilerini. Evet, Hazreti Meryemin mezarı Efes'te olabilir mi? Size bir hıristiyan fıkrası anlatayım da hükmünüzü verin. Bazı saygısız tarihçilerin iddiasına göre Hazreti İsa'nın asıl babası, hıristiyanların zannettiği gibi (hâşâ sümme hâşâ) Hak Taalâ değil, Hazreti Yusuftur. İşte hikâye, Meryem Anamızın Havvanın torunu olduğunu isbat etmesi ve mezarının her fâninin mezarı gibi bir yerde ve belki de Efes'te olabileceği bakımından hoş...

Vak'a öbür dünyada geçer. Bir gün, cennette (tenhalıktan olacak) fena halde canı sıkılan Yusuf Peygamber bir dilekçe vererek Hak Taalânın huzuruna kabul edilir. Arzusu, her ne kadar usule muhalifse de kabul edilir: Hazreti Yusuf haftada bir dilediği kılığa girerek yeryüzünü ziyaret edebilecektir. Yalnız gece saat 24 de mutlaka cennete dönmüş olmalıdır.

Bu İlâhî izni koparan Yusuf Peygamber, her ne kadar cennetlik ise de sür'atle suiistimal etmekten geri kalmaz. Yeryüzü nimetlerini cennetin lezzetlerine tercih ettiğinden olacak, bir iki defa vakti geçirdikten sonra bir defasında iki gün cennete uğramaz. Nihayet, bulut halinde geri döndüğü zaman vaziyetten haberdar olan cennet kapıcısı Hazreti Rıdvan:

— Fakat siz Hak Taalânın emrine itaatsizlik ediyorsunuz. Bunu kendisine haber vermek zorunda kalacağım! deyince, Yusuf Peygamber:

— Haddin varsa söyle... Ben nasıl olsa cennetteyim ve ölmüşüm, bir şey kaybetmem. O zaman ben de oğlumu (İsa'yı) işten menederim! der.

Çocuk kitapları

Bu hafta, resmen ilân edildiğine göre çocuk kitapları haftasıdır. Acaba bir hafta herkes çocuk kitabı mı yazacak? Yoksa okuyacak mı? Dünya tersine döndü döneli büyüklerin yazdığı eserler, bizim çocukluğumuzdaki çocuk kitaplarından farksızlaştı. Şimdiki çocukların okuduklarını ise, eski zamanın büyükleri yüzleri kızarmadan okuyamazdı.

Bu sebeple, çocuk kitapları haftasının ne demek olduğunu vallahi pek anlıyamadım. Haydi çocukların okumaları icap eden eserler teşhir ve ilân edilecek diyelim. Lâkin çocuklarımıza ne okutacağız? Zamane çocuğu bu...

Sekiz yaşında bir çocuğun yanında, babasına sigara ikram etmişlerdi. Çocuk ârifane bir gülüşle:

— İçmez efendim, diye özür diledi, dokunur. Şayet babam sigara içerse annemin uykusu kaçıyor!

— SİVRİSİNEK —

Cilt 9, Sayı: 228 FİYATI 25 KURUŞ 17 Kasım 1950

Mizah

SAHİBİ: RAMİZ GÖKÇE
ABONE:
Seneliği 1250 kuruş, altı aylığı yoktur.
Posta kutusu: 255
İdarehanesi: İstanbul, Babıâli Caddesi Vilâyet Hanı. No. 10
Telefon: 20715

★ CUMA GÜNLERİ ÇIKAR HAFTALIK TARAFSIZ MEMLEKET MECMUASI ★

Kızacak ne var?

MUVAFAKAT partisi, ateş püskürüyor. Meclisin bu içtima devresinde de galiba «devri sabık yaratmamak» prensibine rağmen eski hesapları soran sual takrirlerine cevap yetiştirmek, yegâne meşguliyet olacak...

Yok, Halk Partisi tahsisatı mestureden dokuz buçuk milyon lira almış.. Yok bilmem ne kadar paranın mahalli sarfı meçhul kalmış... Filânce meselede ölçü geniş tutulmuş. Falanca kombinada milyonlar lüzumsuz yere harcanmış. Yahut, yenilmiş, içilmiş...

Peki amma, baylar, olan olmuş, biten bitmiş. Geçmişe mazi, yenmişe kuzu derler. Siz gözünüzü açın da, yemeyin ve yedirmeyin.. Yoksa bu hesapları deftere vurmakla o milyonları nereden ve kimden istirdat edeceğinizi sanıyorsunuz? Halkevlerini icra marifetile satılığa mı çıkaracaksınız? Devri sabık serâmedanının emvaline el mi koyacaksınız? Bunlarla uğraşacak yerde millete faydası olan müsbet işlere sarılmak, herhalde daha az mizahî bile olsa, daha şayanı temennidir.

Bu durum, bana şu fıkrayı hatırlattı:

İki ahbap bir lokantaya gitmişler. İki biftek ısmarlamışlar. Biftekler gelmiş.

Biri — Siz buyurun! diye ikram etmiş.

Öbürü — Rica ederim siz buyurun! demiş. Nihayet birinci, bifteklere el atmış ve büyük parçayı kendine alınca...

Öbürü — Hiç de nazik değilmişsin birader! demiş.

Diğeri — Neden? diye sormuş, siz olsanız ne yapardınız?

— Küçük parçayı kendim alırdım!

Birinci ahbap dayanamamış — İşte, demiş, ben de küçük parçayı size bıraktım zaten. Bunda kızacak ne var?

Evet, baylar, bifteğin küçüğü size kaldıysa kızmıya ne hakkınız var?

— MİZAHÇI —

C.H.P. — Bekliyorum, hâlâ bir eser çıkaramadın?
D.P. — Henüz sizin hatalarınızı düzeltmekle meşgulüm!

HER HAFTA BİR TANESİ:

Annen güzel, sen çirkin!

Birleşik Amerika Cumhurbaşkanı Mister Truman tarafından İnönü Hazretlerine gönderilen sembolik, baba hindi - Allah sahibine ömürler versin - vefat etmiş.. Şimdi Halk Partililer iktidarın aleyhine bir hücum vesilesi daha bulup: «Hindiyi açlıktan öldürdüler!» diyorlarmış..

Doğru. Zamanı iktidarlarında birçok kazları besliyen C.H.P. kadar becerikli olmıyan Demokratlar bir tek hayvanı bile besliyemediklerinden teessüf ederiz!

Televizyon

— Birinci perde

Ahmet — Vay Mehmetçiğim?

Mehmet — Vay Ahmetçiğim, nerelerden çıktın?

Ahmet — Şu apartımandan...

Mehmet — Ya... Ne işin var orada?

Ahmet — Artık orada oturuyoruz.

Mehmet — Oturuyoruz diyorsun.

Ahmet — Evet. Karımla.

Mehmet — Demek evlendin ha? Ne iyi...

Ahmet — Pek değil. Karımın babası çok zengindi..

Mehmet — Fena mı ayol?

Ahmet — Pek değil. Çünkü karıma çeyiz olarak bir koyun sürüsü verdi.

Mehmet — Felâket be..

Ahmet — Pek değil. Sürüyü sattık.

Mehmet — Mükemmel iş..

Ahmet — Pek değil. Parayı bir inşaat işine yatırmak zorunda kaldım.

Mehmet — Vah vah. Berbat...

Ahmet — Pek değil. Çünkü iki televizyon santralı yapılıyor. Gazetelerde okumuşsundur. Kârlı iş. Bir milyon alacağım...

Mehmet — Yaşadın desene...

Ahmet — Pek değil. Kârın ne olacağı belli değil.

Mehmet — Vah vah. Yandın öyleyse...

Ahmet — Pek değil. Ne de olsa yeryüzünde meraklı çoktur. Televizyon alırlar..

Mehmet — Haydi hayırlısı. Görüşelim yine..

Ahmet — Olur. Bir gün bize gel...

— İkinci perde —

Mehmet — Ahmet gelmedi mi?

Zehra — Hayır Mehmet bey. Buyurun. Sizi bir sürpriz bekliyor..

Mehmet — Nedir o?

Zehra — Televizyon... Bakın.. Küçücük bir kutu..

Mehmet — Sahi. Nasıl işliyor bu?

Zehra — Bilmem. Daha dün yerleştirdiler. Ahmet de santralda, hatları mı bağlıyormuş ne... Anlamam bu işlerden..

Mehmet — Ahmet anladığını zanneder.

Zehra — (Kahkahayla gülerek) O daha nelerden anladığını zanneder ayol..

Mehmet — Doğru. Fakat anlamaz. Sizi de anlamadığı gibi..

Zehra — (Mahzun) Heyhat... Ne kadar bedbaht olduğumu bilemezsiniz..

Mehmet — Ben sizi teselli ederim şekerim... Ahmet olmasın da Mehmet olsun, elverir ki anlaşabileceğiniz bir kalb olsun... Değil mi?

(Zehrayı kollarına alır)

Ahmet — (Televizyondan) Namussuzlar!

Mehmetle Zehra — (Şaşkın) Ne dedin?

Ahmet — Ahmaklar dedim! (Mehmede) Ben Zehrayı boşadıktan sonra evlenirseniz aklınızda olsun, televizyon karşısında böyle bir haltederken fişi prizden çıkarmayı unutmayın!

— Perde —

— Sizin Demokratlar birçok şeyler vâdettiler, henüz bir şey vermediler..

— Biz memnunuz.. Ötekiler vâdlerini bile vermemişlerdi..

Yeni bir Giyom Tel hikâyesi

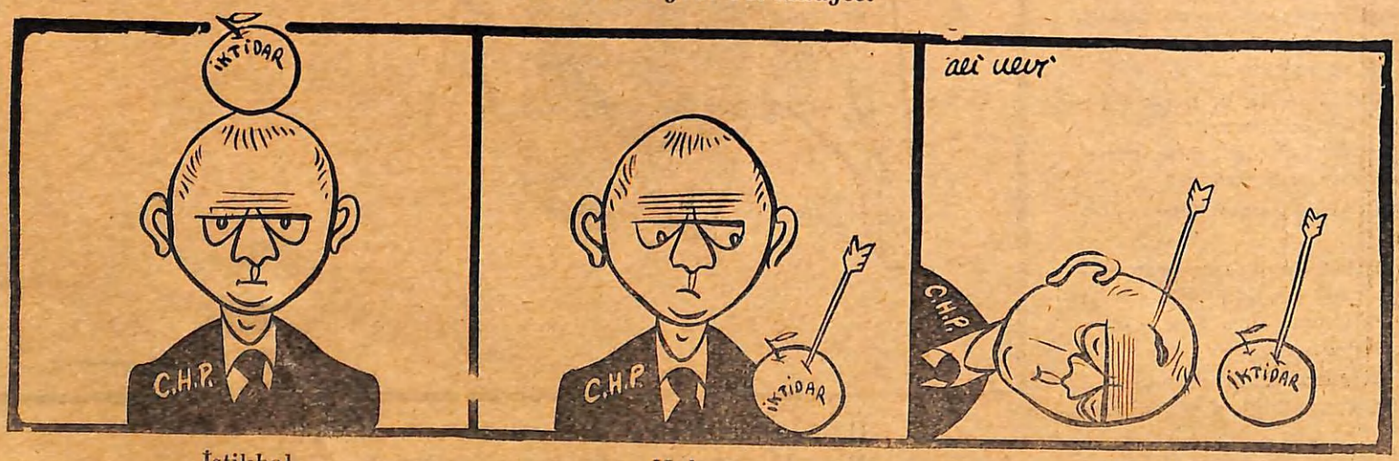

İstikbal Hal Mazi

Tek Keramet

Arz - ı Hal Berâ - yı Adnan-ı şîrin-makal

Haddimiz yoksa da şerhetmeye Başkana kadar
Arz-ı hâl etmeye gitsek mi Koraltâna kadar

İşin en doğrusu izâh-ı merâm etmektir
Doğrudan doğruya bir yol bulup Adnâna kadar

Gitti altüst ederek işleri artık C. H. P.
Ayrı bir dağdağadır tarladan ormâna kadar

İntizâr eyliyor ancak D. P. nin himmetine
Çâr-ı aktâr-ı memâlik Egeden Vâna kadar

Umuyor çâre-i âcil kadın erkek herkes
Sıtmadan başlıyarak yâre-i hicrâna kadar

Ne çıkar tohm-i fesâd ekse muhâlif parti
Halk-ı ma'sûmdan etfâl-i debistâna kadar

Kurutur böyle bozuk tohmu bu sağlam toprak
Çıksa Kasım Güleğin gayreti isyâna kadar

Varsın alkışçı on onbeş kişi bulsun şefine
Partiden çıksa kazârâ Karaoğlâna kadar

Sen hemen gayret-i milliyeni izhâr ededur
Çâre bul derde yürüt nâmını Lokmâna kadar

Bırak ağyar-ı günahkârı vefâdâr Ozana
Yürütür hepsini ser menzil-i nisyâna kadar.

AKILLI OZAN

TEFSİR

İhtiyar, eski devirlerin âdetlerini anlatıyordu:

— Meselâ, dedi, karı koca birbirlerini evlenmeden evvel göremezlerdi.

Bop bir kahkaha attı:

— Vay canına! Halbuki ben mum evlendikten sonra söner sanıyordum...

DERS

Üstad doktor genç çırağına nasihat veriyor:

— Bizim meslekte insanın yarı ömrü hastaları bedava iyi etmekle geçer, diyordu.

Genç doktor başını salladı:

— Bilirim, hocam. Ondan sonra da hastaları para ile öldürürüz, değil mi?

Kore'de:

— Mağlûp olduğumuz bir şey değil amma, yine kızıl cennetine gideceğiz, ona yanıyorum!

Otomobil bolluğu devam ederse:

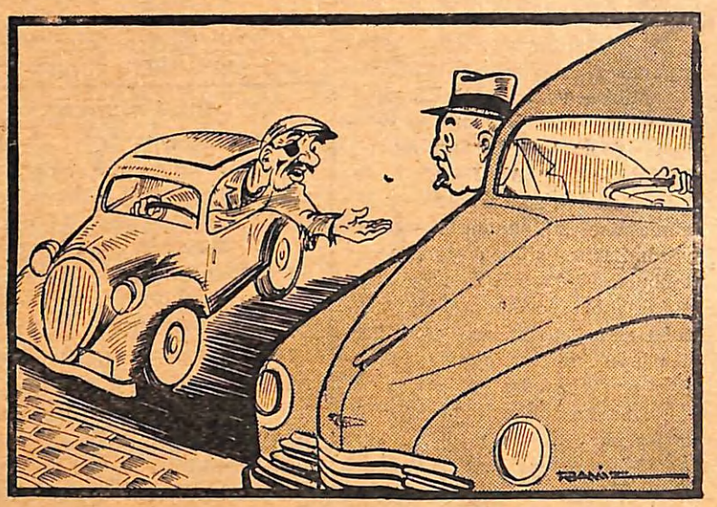

Dilenci — Bayım, Allah cezadan saklasın, şu fakire yardım ediniz!

Cumhuriyetin ilânındanberi görülen icraat

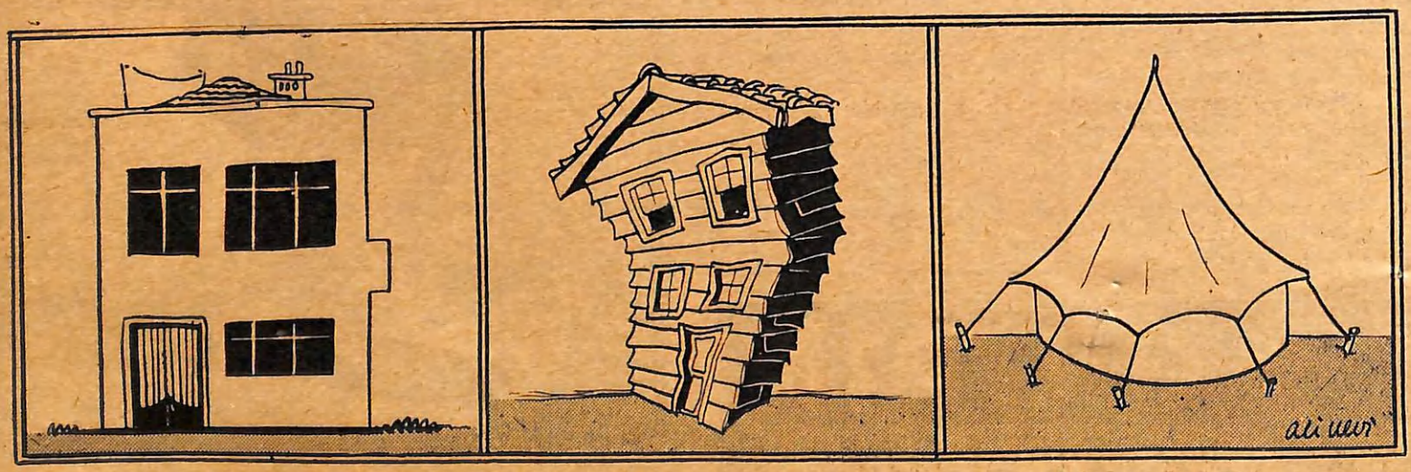

1923 - 1938 | 1938 - 1950 | 14 Mayıs 1950 - Bugün

Münasebetsiz Ali efendi

Bu zatı tanır mısınız bilmem? Gayet münasebetsiz bir adam olarak tanınır. Lâkin ben, kendisini oldukçe nüktedan buluyorum. Münasebetsiz görünmesine rağmen, insaflı davranmak icap ederse, asıl münasebetsizlik, onu öyle harekete sevkedenlere ait galiba. Bilmem, amma, dinlediğim fıkraları veya şahit olduğum bazı sözleri bende bu tesiri bıraktı.

Meselâ, bir gün, Münasebetsiz Ali Efendi şiddetli bir diş ağrısından muztaripti. Öyle ki, zavallının gözünden şıpır şıpır yaşlar dökülüyordu. Münasebetli arkadaşlarından birisi onun bu halini görünce acıdı:

— Ah bilirim ne mel'un illettir, dedi. Sen muhakkak bunun bir çaresine bakmalısın.. Geçenlerde benim de tuttuydu fena halde. Bereket sevgili karıcığım beni öptü, sevdi, okşadı da, dişimin acısını tamamile unuttum...

Münasebetsiz Ali Efendi dayanamadı. Can havlile sordu:

— Aman doğru söyle... Acaba şu anda karın yine evde mi?

Münasebetsiz Ali Efendinin merhum pederi, Kastamonu eşrafından Hacı Veli Davlumbaz, oğlundan beterdi. Ali Efendi İstanbula gittikten sonra babasının bir gün aklına esti, oğluna bir mektup yazdı. Zarfın üstüne de sadece «İstanbulda oğlum Ali Efendiye» dedi. İstanbul postahanesinde mektubu alan memurlar, şaşırdılar. Gönderene de Suzinâk makamından hayli okudular.

Lâkin o günlerde postahaneye biri geldi:

— Babamdan mektup var mı? diye sordu.

Memurlar derhal babasının oğlunu, Münasebetsiz Ali Efendiyi tanıdılar ve üzeri «İstanbulda oğlum Ali Efendiye» yazılı zarfı kemali isabetle teslim ettiler.

Ali Efendi, gençliğinde de yamandı. Babası bir gün kendisini hizmetçiyi - nereden öğrenmişse öğrenmiş - ağzından öperken yakalamış, ateş püskürüyordu:

— Böyle şeylerle uğraşacağına Arabî, Farisî derslerine çalışsana!..

Ali Efendi:

— Ne yapayım muhterem pederim, dedi, ben canlı dilleri ölü dillere tercih ediyorum...

— Şu mezarlıkta kimbilir ne kadar kıymetli adamlar yatıyordur...
— Evet, kıymetimizi bir türlü anlatamadık!

İKİSİ BİRDEN

Bekârlığın tarifi yapılıyordu. Birinciliği şu tarifile diş hekimi Adem Nezihi Energin kazandı:

— Bekâr, bir kızla beraber dilini de tutmasını bilen adamdır!

ÖRNEK

Bir münevver kadın konuşuyordu:

— İnsânların mukaddes hak ve hürriyetlerini muhafaza etmek hepimizin vazifesidir.

Dinliyenlerden Devlet Konservatuarı Müdürü Necil Kâzım Akses lâfa karıştı:

— Meselâ siz başkalarının hak ve hürriyetlerini koruma: maksadile evlenmediniz, değil mi?

MEVSİMLİK

Halit Fahri Ozansoy caddeden geçen bir kadını göstererek:

— Takvim gibi bir kadın! diyordu.

Arkadaşı sordu:

— Ne bakımdan?

— Hergün değişiyor, birader!

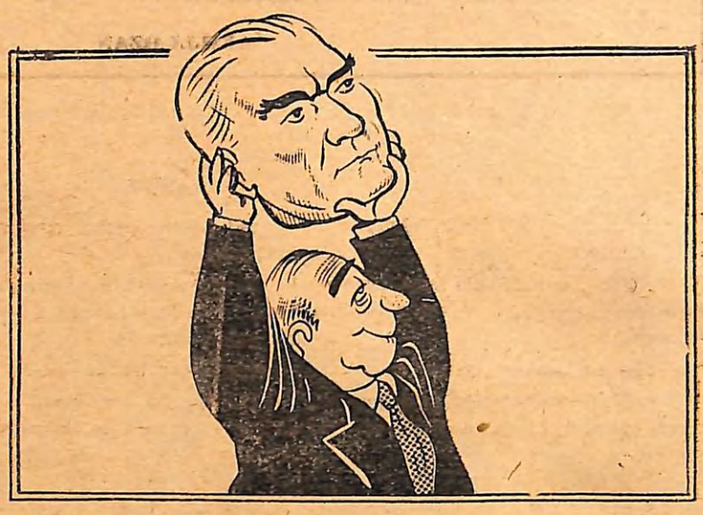

Senede bir gün...

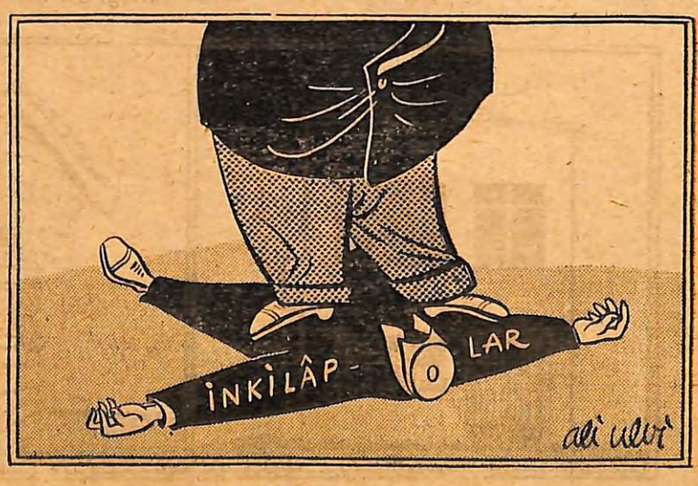

Ve bütün sene...

KİNİNLİ
GRİPİN
GRİPİN NECİP AKER
BAŞ. DİŞ. NEZLE. ADALE. SİNİR
ROMATİZMA ve bütün ağrılara karşı
GÜNDE 3 KAŞE ALINABİLİR.

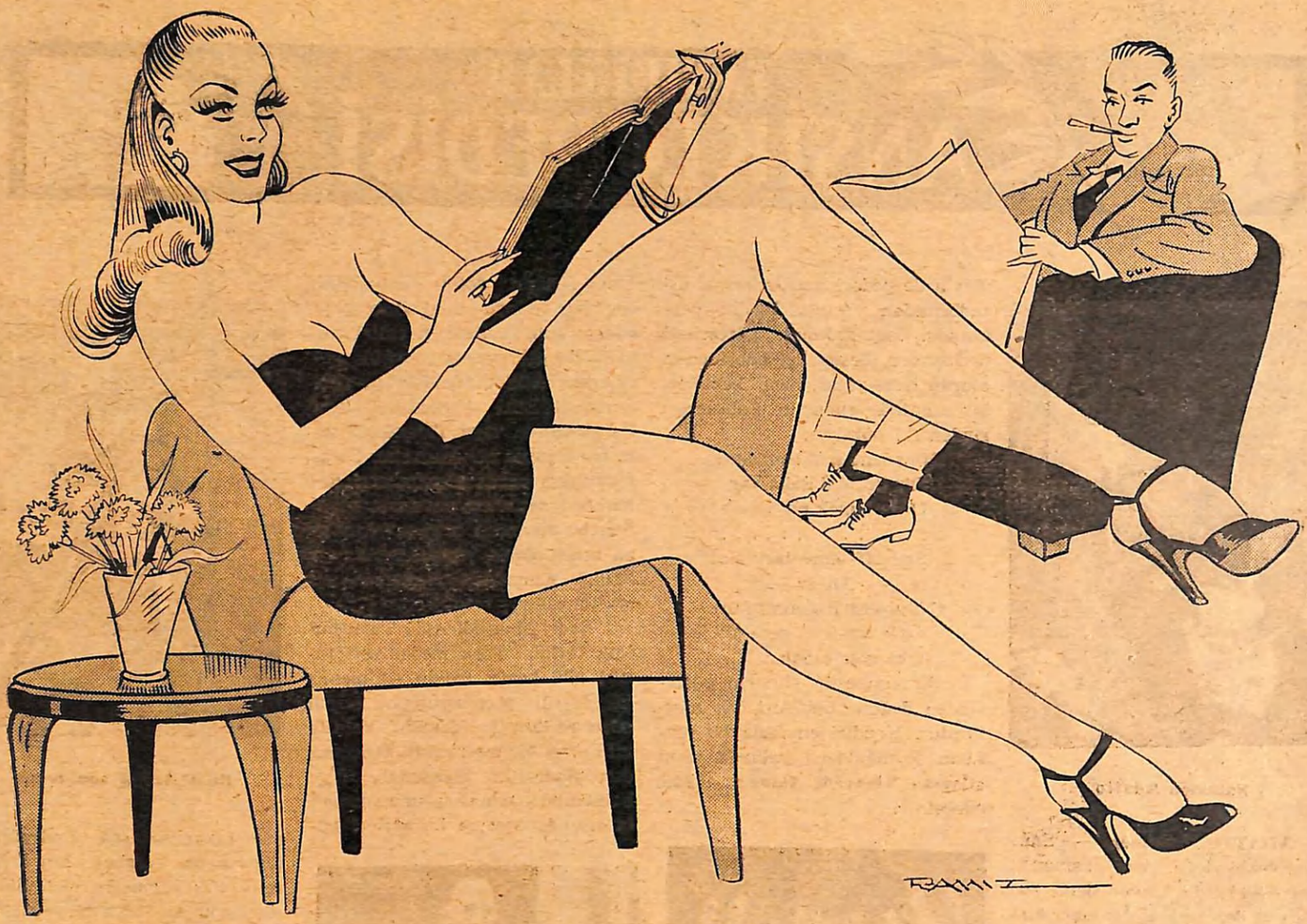

— Sen hiç roman takip etmez misin?
— Hayır, ben roman mevzularını takip ederim!

— Şimdi hayatımın en mes'ut anını yaşıyorum..
— Aman acele et, bir iki dakika sonra bir kürk istiyeceğim...

TANIDIKLAR ANSİKLOPEDİSİ

Salamon Adatto

ADATTO, Salamon — Sade Milletvekili değil, ayni zamanda dâvavekilidir de. Umum deniz kazaları ve deniz nakliyatı mevzuundaki sigorta dâvalarına bakan bir avukattır. Nitekim son seçim dalgalarında her türlü kazaya karşı kendi gemisini sigorta etmiş ve Millet Meclisine salimen demir atmıştır. Cihan politikasile meşgul olduğu için Ankaranın (Cihan Palas) otelinde oturur. Lüks bir diplomat olmasına binaen de İstanbulun İsplândit apartımanında ve en yüksek katta ikamet eder. Hususî zevkleri vardır. Meselâ tatlılardan dilberdudağına bayılır. Bereket doktoru tarafından bu tatlıyı yemekten menedilmiştir.

Demokrat Milletvekilleri arasında oldukça aristokrat gözüken ve aristokrat gözüktüğü halde demokratça yaşıyan yegâne İstanbul Milletvekilidir.

★

AKIN, Osman Nihat — Bilhassa vakti kerahet gelince musiki meydanına akın salan, söz ve saz ile ilgar ederek at oynatan bestesüvarlarımızdandır. Lâkin asıl şöhretini bestelerinden ziyade açtığı bir kuruşluk tazminat dâvasına borçludur.

Pederi muhteremleri Mızıkai Hümayun mensuplarından Nihat Bey idi ki Beşiktaşta bir dükkânı vardı. Ziyaretine gelen Hafız Yaşar ve emsali hanende ve sazendelerle âlemler yapılırdı. Nihat Beyin de pederi muharrirlerin üstadlarından Ahmet Rasim merhumdu. Osman Nihat, güfteciliği dedesinden, besteciliği babasından alarak hem yazar, hem besteler, bir sanatkâr olmuştur. Şaheserlerinden iki nümune:

(Nihavent makamından)
Bir ihtimal daha var
O da ölmek mi dersin?
. . . . . .
Sen bir ömre bedelsin!
— Diğer —
(Nihavent makamından)
Öyle uzun ki gece ah
Olmuyor sabah...

Bu kıymetli şiirlerin güftesinden değerli besteleri çok meşhurdur. Kendisi en fazla bu makamı sevdiğinden yakında adını **«Osman Nihavent Akın»** a tebdil edecektir.

Değerli bestekâr Osman Nihat Akın, besteleme esnasında

Mahut bir kuruşluk tazminat dâvasına gelince:

İstanbul Radyosunda bestesi çalınacağı bir akşam hazret içeri girmek ister. Besbelli tanıyamamış olacaklar (!). Almazlar. O da kızar, Radyo aleyhine «müsaadesiz şarkılarımı çalıp para kazanıyorlar» diye tazminat dâvası açar ve şaka olsun diye de bir kuruşluk tazminat ister.

Bir kuruşluk tazminatı alıp almadığı meçhul ise de, bu dâva yüzünden hayli nam saldığı malûmdur.

★

AYLÂ, Sadri Maksudi — Kazandan çıkalı hayli zaman olduğundan pek taze sayılamaz. Kendisinin maksudu bir tane ise de hakkındaki rivayetler muhteliftir. Eski Meclis zamanında Denizbank isminin doğru olmadığını söylemiş ve kıymeti bu sözle açığa çıktığı için, Atatürkün emirlerile bankada saklanması muvafık görülerek Millet Meclisinden geri alınmıştı. Eski Kırgızistan veya Başkurdistan veya Tataristan gibi bir diyarda bir zamanlar Cumhurreisliği etmiş olması, son demokrasi seçimleri sırasında yeniden bu rivayetin ortaya çıkmasına sebep olmuş, yâni Cumhurbaşkanlığı namzetleri arasında adı görülmüştür.

Sadri Maksudi Aylâ Türk hukuk tarihi, Türk medeniyeti tarihi gibi henüz tedvin edilmemiş kürsülerin profesörlüğünü tercih eden bir ilim (!) adamıdır. Vaktile milliyetçi bir mecmuada kendisinden «Sadrettin Maksudof» diye bahsedilmiş olmasını unutturmak hususunda başarılı hizmetleri gö-

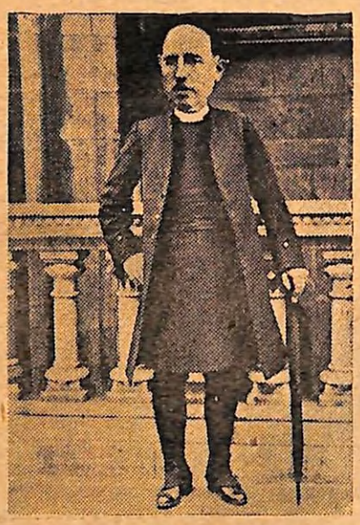

Profesör Sadri Maksudi Aylâ Üniversiteden çıkarken

rülmüştür. Eserleri arasında en değerlisi, kızı Doçent Bayan Âdile Ayda'dır.

★

AZİZ, Bilâl — Yakınları arasında bastonundan ve şapkasından başkasını hatırlıyamadığımız için soyadını öğrenemediğimiz genç şairlerimizden Bilâl Aziz, senelerce memleket maarifine ve edebiyatına ve sanatına hizmet etmiş kıymetli bir kültür adamıdır. Maarif Vekâleti emrinde «hars müfettişi» olarak çalışmış, sonra boya ticaretile uğraşmıştır. Herkesin dostudur; fakat bilhassa Emirgândaki ulu çınarın akrabasından olsa gerektir. Zira çınarın dizi dibinden hiç ayrılmaz. Hayatta yegâne istinatgâhı, elindeki kıymetli bastonudur. Avrupaya müteaddit ziyaretleri vardır. Kendisi istemezse de biz ifşasında mahzur görmeyiz: Halen iki yerde meclisi idare âzalığını idare etmektedir. Şiirlerini «Trabzon» ismiyle bir cilt halinde toplamıştır. Her ne kadar «Ve havalisinde toplanmış folklor malzemesi» diye Trabzonun altında şerh varsa da kendi eseri olduğunda bütün edebiyat tarihçileri müttefiktir. Bilâl Aziz'e azizlik olsun diye bu eserden birkaç parça naklediyoruz:

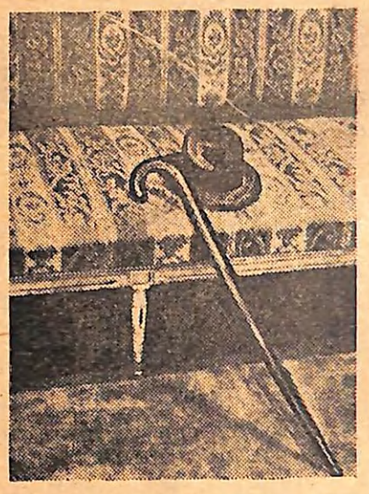

Bilâl Azizin son resmi

Gale dibi bostan
Yıkılmış Arabistan
Arabistan kızları
Ne don giyer ne fistan

Mataramun zinciri
Gümüştendir gümüşten
Ya baksana kaynana
Güzel midur enişten..

Dağlar dağladu beni
Gören ağladu beni
Bu nasil sevda idi
İpsiz bağladu beni

Denizde felikacuk
Açuk gideyi açuk
Anası tedu bağa
Sev oni birazacuk!

Çömezin Röportajları: 227

Olaylardan İlhamlar

Çizen: Ramiz

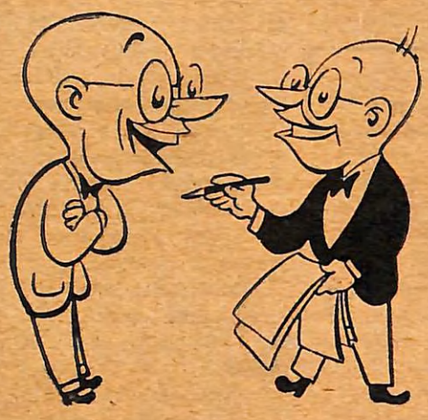

— Balmumu fiatları yükseliyormuş, neden acaba?

— Yapıştıracak yerler çoğaldı da ondan!

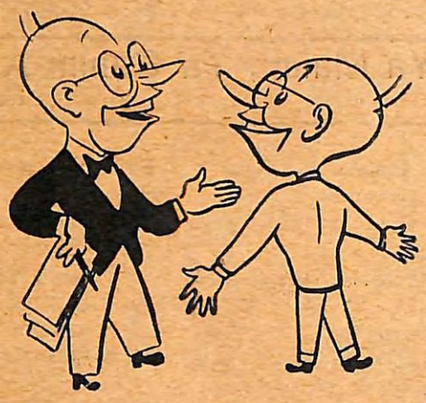

— Karışık saray hesaplarını temizlemek için ne yapmalı?

— C.H.P. ye havale etmeli. Onlar ne varsa siler süpürürler...

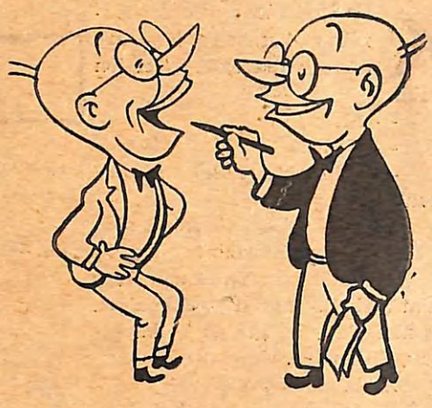

— Tabanca arıyormuşsun, ne yapacaksın?

— Bizim biraderin memuriyeti İstanbula naklolundu da, ona hediye edeceğim...

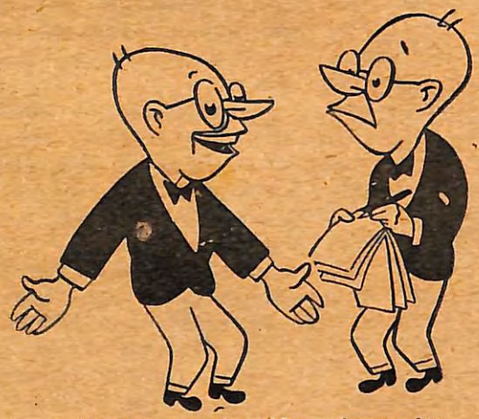

— Trenler sık sık yoldan çıkmıya başlamış..

— Ne yapsınlar, yoldan çıkanlara ayak uydurmak için!

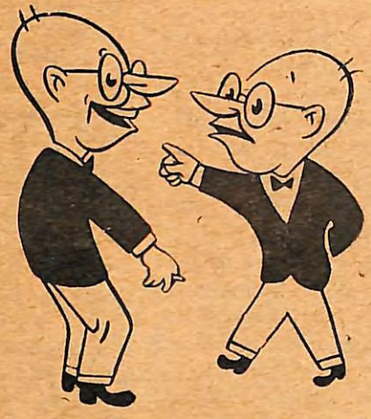

— Milli Eğitim Bakanı, Bakanlığın havasını tebdil edecekmiş...

— Havvalarını tebdil etse daha iyi olur!

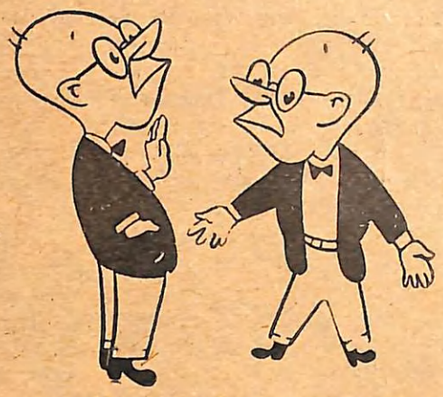

— Beden Terbiyesi Teşkilâtı lâğvedilirse açıkta kalanlar ne yapacak?

— Soğuk duş!

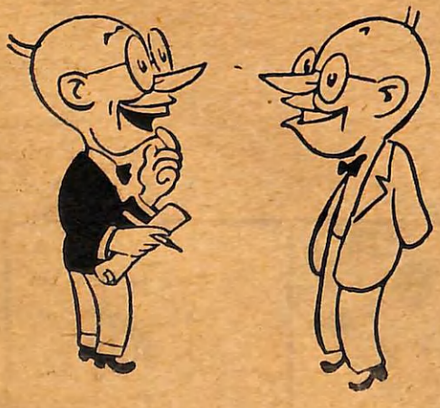

— Bütün valiler değiştirildiği halde neden İstanbul Valisine dokunmadılar?..

— O kendi değişti de ondan!

— Devlet Denizyolları şirket olunca devlet zarardan kurtulacak...

— Amma, o zaman halk zarar etmiye başlıyacak!

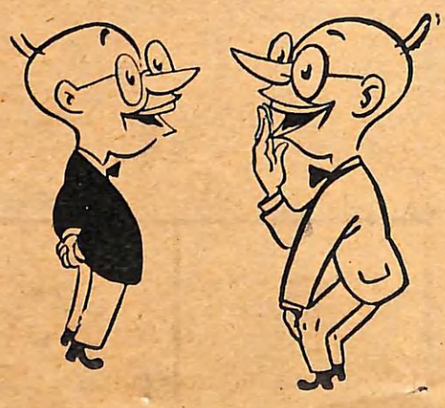

— Emekliye ayrılan doktorlar şimdi ne yapacaklar?

— Eskiden doktorluk ediyorlardı, şimdi para kazanacaklar!

Hikâye

Ya Malını, Ya Canını A. Ş.

Yazan: VİR GÜL

KÖSELE tüccarı Cevdet Karabaş kasasını kapamış, çıkmak üzereydi. Telefon çaldı.

— Alo?

— Neresi?

— Çeliktaban kösele imalâthanesi.

— Cevdet Bey, siz misiniz?

— Benim. Emriniz?

— Ya Malını, Ya Canını Anonim Şirketi. Malûm ya, şimdi bu iş aldı yürüdü. Biz de işi büyüttük. Şirket halinde çalışıyoruz.

Zorla gülümsiyerek:

— Şakayı bırakın be! dedi. Kimsiniz? Ne istiyorsunuz?

— Söyledik ya, ağabey! Adımızı, sanımızı, resmi unvanımızı falan hepsini saydık döktük.

— Peki, ne istiyorsunuz?

— Ha şöyle! Şimdi gelelim ona. Vakıâ bizim şirket kendine «Ya malını ya canını» sözünü şiar edinmiştir amma, bazan kadınlara da kıymet veririz...

Karabaş Cevdet bunu fırsat bildi, yüreğine dokunmak tehlikesini göstermiye başlıyan ortadaki o buz gibi soğuk havayı biraz hararetlendirmek için:

— Eh, dedi, bir dereceye kadar yine doğru: Kadınlar da mal sayılır...

Anonim şirket (!) mümessili pek memnun memnun bir kahkaha attı:

— Hay ağzını öpeyim, hacı ağabey! Maldan nasıl da anlarsın?

Cevdet efendi, yine işi şakaya vurmak istiyerek:

— Evvel Allah, anlarız, dedi.

Haydut reisi bu cevabı bekliyormuş ki:

— Madem öyle, sökül bakalım beş bin lirayı! dedi.

Para lâfı olunca Karabaş Cevdet efendinin bütün ciddiyeti üzerine gelirdi. Uykuda olsa uyanır, sarhoş olsa ayılırdı.

— Beş bin lira mı? diye sordu. Niçin?

— Niçin olacak, karını kurtarmak için!

— Tehlikede mi?

— Eh, pek tehlikede sayılmaz. Bizim elimizde. Yâni Şirketin deposunda emniyette. Fakat biliriz ki sen mala pek düşkünsündür. Karın da sence mal olduğuna göre, geri almak istersen beş bin lira gibi ufak bir ücret ödersin tabii. Çürük köseleleri manda derisi diye yutturduğun zavallıların ahı başka türlü nasıl çıkacak! Alma mazlumun ahını, giyersin şeytanın külâhını!

Cevdet Karabaş'da şafak atmıştı. İş pek ciddiye benziyordu:

— Sahi mi diyorsunuz, çocuklar? diye sordu.

Çocukların telefondaki elebaşısı cevap verdi:

— Anamdan emdiğim bozuk süt, hergün yediğim haram para çarpsın ki sahi, hacı ağabey. Sevgili hayat arkadaşın, dünya, âhiret can yoldaşın, canın ciğerin, bir tanecik Kevser'in bizim elimizde. Beş bin lirayı şimdi bir zarfa koyup dükkândan çıkarken demir kepengin altına, kilidin yanıbaşına bırakacaksın ve arkana bakmadan gideceksin. Bu takdirde karın yarın sabah evdedir.

— Yarın sabah mı? Hem beş bin lira, hem de...

— E, ne yapalım, Cevdet efendi. Bizim merkez uzakta. O da senin güzel hatırın için. Hanımı otomobille göndereceğiz. Başkası olsaydı yol ortasına bırakır, «hadi güle güle» derdik. Biz parayı aldık ya, ne hali varsa görsün...

— Öyledir...

— Nasıl da bilirsin, Cevdet bey. Sen de çürük köseleyi sürdükten sonra tıpkı böyle düşünürsün, değil mi?

Cevdet Karabaş: «Orasını karıştırma» der gibi, sinirli bir halle kaşlarını çattı, uzun bir pazarlığı sona bağlamak ister gibi:

— Peki, dedi. Kabul. Amma söz?

Ya Malını Ya Canını Anonim Şirketinin idare meclisi reisi olduğu anlaşılan zat (!) ciddî bir tavırla cevap verdi:

— Bizde yalan yok, Cevdet efendi! Hepimiz şerefimizle yaşıyan insanlarız. Söz demek, namus demek!

Karabaş Cevdet efendi içinden: «Namus da sözden ibaret!» diyerek telefonu kapadı.

!

! !

Sabaha doğruydu. Cevdet efendi: «Ya beş bin lira gittiği halde karı yine gelmezse?» düşüncesile tavana gözlerini dikmiş, uyanık yatarken, apartımanın dış kapısının boğuk bir gürültüyle kapandığını, merdivenlerden ince topuklu bir ayak sesinin yukarı doğru tırmandığını, nihayet daire kapısına bir anahtar girip tıkırdadığını duydu.

Derin bir nefes aldı: Beş bin lira boşa gitmemişti, karısı geliyordu.

Kevser hanım kocasının yatak odasında ışık görünce doğru oraya girdi ve girer girmez Cevdet sevinçle yerinden fırlayıp karısının boynuna sarıldı:

— Şükür kavuşturana, karıcığım! Geçmiş olsun, nasılsın?

Kevser, bu anî sevgi tezahürüne şaşırmakla beraber, bozmadı:

— Teşekkür ederim, dedi, iyiyim. Talihim yaver gitti.

— Ya! Hamdolsun! Beş bin liraylan kurtulduk...

Cevdet efendinin karısı bu sefer büsbütün şaşırmıştı:

— Ne beş bin lirası? Kim kurtuldu?

— Sen kurtulmadın mı?

— Kurtuldum amma, beş bin lira vererek değil, beş bin lira kazanarak...

Ağzını bir karış açma sırası Cevdet efendiye gelmişti:

— Ne diyorsun, karı? dedi. Radyodaki piyesler gibi konuşuyorsun, ne dediğin anlaşılmıyor. Seni haydutlar kaçırmadılar mı?

Kevser çığlığa benzer bir kahkaha attı:

— Allah Allah! Üstüme iyilik sağlık! O da nereden çıktı yahu? Ben sabaha kadar bizim Elmaszadelerdeydim... Briç oynadık... Akşam beşte oturduk masaya, sabah beşte kalktık. On iki saatte beş bin lira kazandım. İki gün senden para istemem, fena mı? Fakat nedir senin şu haydut hikâyen?

Cevdet efendi karısına akşamki haydut hikâyesini anlata dursun, onun canına beş bin liranın büyük bir kısmını barda ezmiş dönerlerken Şimşek Necmi Kanca Rızaya:

— Bravo be! diyordu. Kibar muhitine girmen iyi oldu. Peki amma, karının sabahtan evvel eve dönmiyeceğini ne biliyordun?

Kanca Rıza:

— Nasıl bilmem, ağabey, dedi. Karı öyle bir kazanmıya başlamıştı ki bu hızlar sabahı boylıyacağı gün gibi belliydi!

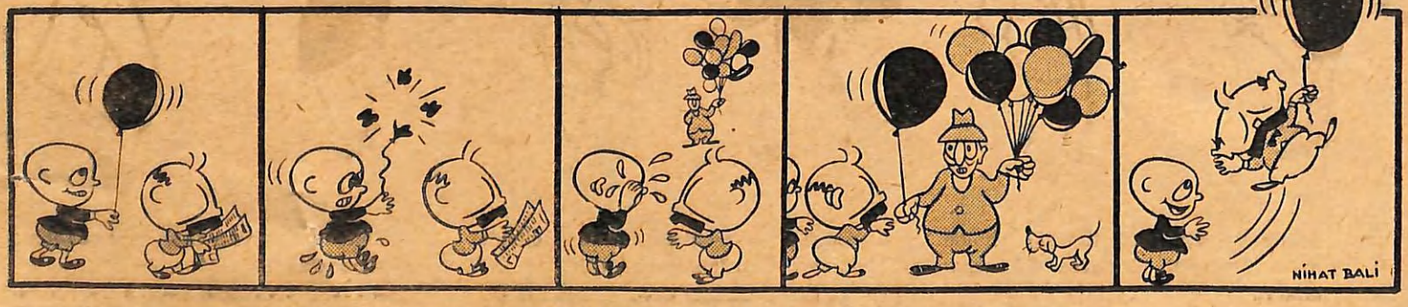

Küçük Valinin maceraları

Minicik Hikâye

Yeni Usul

Mustafa Dural, vitrinin önünden her geçtikçe o güzel daktilo makinesine bakardı. Nihayet bir gün dayanamadı. Girip sordu:

— Kaça bu makine?

— Üzerinde etiket var bayım, görmediniz mi?

— Yoo.. Ben onu fabrika numarası zannettim...

— Yok efendim. Kalabalık olduğuna bakmayın. Kuruş üzerindendir. Meselâ o sorduğunuz makine 40026 kuruştur. Yâni dört yüz lira yirmi altı kuruş peşin...

Mustafa Dural bunu duyunca daha fazla duramıyarak soldan geri etti ve mağazadan çıktı. Kendisi küçük bir memur, bir kâtipti. İki aylık maaşı tutarında bir makineyi nasıl alabilirdi ki?

Karısı, o akşam, Mustafa Dural'ı biraz suratsız görmüştü:

— Hasta mısın Mıstık? diye sordu.

— Yoo...

— Biraz neş'esiz gibisin de..

Karısının tabirile Mıstık gülümsiyerek başını salladı:

— Hiç.. dedi, «Ucuzluk Bonmarşesi»nde bir makine vardı da... Sordum, dört yüz lira istediler... Onu düşünüyordum...

Ertesi gün, Mustafa Dural, o kadar dalgındı ki, hemen hemen hiç iş göremedi. Akşam üzeri eve dönerken yüzünden düşen bin değil, bir milyon parça oluyordu. Lâkin bu neş'esizliği, kapıdan girinciye kadar sürebildi.

İçeri girip de masa üstünde bir gün evvel fiatını sorduğu daktilo makinesini pırıl pırıl durur görünce, aklı başından gitti. Rüya görmüyordu herhalde. Rüya görmediğini, bu güzel şeyin bir hakikat olduğunu isbat eden diğer bir hâdise daha oldu. Birden, arkadan iki el, gözlerini örttü: Karısıydı bu...

— Ah Mıstıkçığım, diyordu, seni üzgün görmiye tahammül edemiyorum.. Ne yapayım?

Mıstık, ilk sevinç anı geçince, durakladı:

— Yâni? diye endişeyle sordu...

Karısı, izah ediyordu:

— Yânisi şu: Gittim, müesseseyle konuştum ve makineyi aldım...

Mıstığın nefesi tıkanıyordu:

— Peşin parayla mı?

Karısı şakrak bir kahkaha attı:

— Deli miyim ben? Tabii taksitle aldım...

Sonra, kocasının soran bakışlarına karşı, vaziyeti daha sarih bir surette izah etti:

— Dört yüz lira peşin, dört yüz lira da on ay taksit... Biriktirdiğimiz dört yüz lirayı verdim. Şimdi on ay kırkar lira taksit vereceğiz... fena mı? Sekiz yüz lira tamamlanınca makine senin...

Şükûfe

Türkiyenin en eski ıtriyat imalâthanesidir. Şükûfe kokuları kullananlar her mevsimde bir bahar havasına bürünmüş olurlar.

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden:
RAMİZ GÖKÇE
Basıldığı yer:
Kardeşler Basımevi - İstanbul

SAYI : 228

FIKRALAR

MAKAS

Operatör M. Kemal Öke, hastanın karnını açmıştı. O sırada muavini:

— Affedersiniz, diye telâşlandı. Makas koymayı unutmuşum...

Operatör onu teskin etti:

— Hacet yok... Hastanın karnında eskiden unutulmuş bir ameliyat makası var...

TILSIM

Şehrin yabancısı, yeni tanıdığı adama sordu:

— Burada iyi bir lokanta var mıdır?

Şehrin yerlisi cevap verdi:

— İki tane vardır. Fakat hangisinde yeseniz ötekinin daha iyi olduğuna hükmedersiniz.

ÇARE

Gece yarısı telefon çaldı:

— Aman doktor, yetiş!

— Ne var?

— Karım mektup yazıyordu. Birdenbire bir şeye kızdı, hokkayı diktiği gibi mürekkebi içti...

Doktor biraz düşündükten sonra sordu:

— Evde başka mürekkep yok mu?

— Yok, efendim. Ne yapalım?

— Karınıza söyleyin: Mektubuna kurşun kalemle devam etsin...

BRAVO!

Refi Cevat Ulunay avdan dönmüştü.

Eşi:

— Bir şey vurabildin mi bari? diye sordu.

Ulunay başını salladı:

— Hayır, vuramadım amma, kaç tanesini yaraladım, bir bilsen!

NUH!

Deli kendini fare sanıyordu. Doktor hastayı bu sabit fikrinden vazgeçirebilmek için, odaya bir kedi aldı ve deliye:

— Bakın, dedi. Eğer siz dediğiniz gibi fare olsaydınız kedi şimdi üzerinize saldırırdı. Değil mi?

Deli güldü:

— Öyle amma, doktor benim fare olduğumu ben biliyorum, siz biliyorsunuz. Bakalım, kedi biliyor mu?

TEHDİT

Kevorg'la Mişon dertleşiyorlardı.

— Bizim evde gızlar telefona pek meraklıdırlar. Ağşama gadan telefonun başından ayrılmaorlar...

Mişon güldü:

— Ben onun kolayını buldum, komşu! Rebeka telefonla konuşurken yanına yidiyorum: «Sokağa çıkıp telefon edeceğim, on kuruşun var mı?» diyorum. Benim kizisi telefonu derhal kapatıyor!

Mizah

Erkek — Maslakta birini daha soymuşlar...
Kadınlar — Maslakta ise temizlemek için soymuşlardır. Kalk, biz de gidelim!